

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 48 stemte for, 61 imod.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 63 stemmer (V, DF, KF og KRF) mod 44 (S, SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 166: Forslag til lov om ændring af lov om anlæg af rute 18, strækningen Herning N-Brande, og rute 15, strækningen Herning Ø-Snebjerg. (Motorvej Herning-Brande).

Af trafikministeren (Flemming Hansen). (Fremsat 20/3 2002. Første behandling 5/4 2002. Betænkning 2/5 2002. Anden behandling 14/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 92 stemmer (V, S, DF, KF og KRF) mod 16 (SF, RV, EL og Thomas Adelskov (S)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om Post Danmark A/S.

Af trafikministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 4/4 2002. Første behandling 16/4 2002.

Betænkning 7/5 2002. Anden behandling 14/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Kl. 10.35

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 98 stemmer (V, S, DF, KF og KRF) mod 11 (SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder. (Lønoplysninger).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 20/2 2002. Første behandling 15/3 2002. Betænkning 8/5 2002. Anden behandling 16/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

En analyse fra Socialforskningsinstituttet viste en uforklaret lønforskel – med uforklaret mener jeg, at der er taget højde for uddannelse, kvalifikationer, samme arbejde osv. osv. – på det private arbejdsmarked på 12 pct. Dansk Arbejdsgiverforening offentliggjorde sidste efterår en analyse, som viste en forskel i lønnen på 9 pct. for

den del af det private arbejdsmarked, som DA organiserer. Der synes altså ikke at være nogen uenighed om fakta på det her punkt. Der er ikke ligeløn i Danmark.

Regeringens lovforslag går ud på at udskyde indførelsen af kønsopdelt lønstatistik. Meningen med den kønsopdelte lønstatistik er ellers, at arbejdsgiverne skal lave en opgørelse over, hvor meget kvinderne på arbejdspladserne tjener, som skal sammenlignes med, hvor meget mændene tjener. På den måde kan arbejdsgivere blive opmærksomme på en eventuel uligeløn.

Ministeren bemærker, at indførelsen af krav om kønsopdelt lønstatistik efter regeringens opfattelse ikke er det mest hensigtsmæssige på nuværende tidspunkt, dette på trods af, at kravet ikke er et udtryk for en pludselig indskydelse. Det er ikke noget, man lige har hevet op af hatten, det er kommet på baggrund af et årelangt udredningsarbejde, og regeringen har ikke noget som helst andet forslag.

Derfor kunne jeg godt endnu en gang tænke mig at høre, om beskæftigelsesministeren ville gøre sig den ulemilighed at komme på talerstolen og forklare os, hvad beskæftigelsesministeren har tænkt sig at gøre i stedet for. Hvad er det så, der er mere hensigtsmæssigt?

Vi har haft 26 år, siden ligelønsloven blev vedtaget, til faktisk at indføre lige løn mellem kvinder og mænd. Det er ikke lykkedes. Den kønsopdelte lønstatistik vil formodentlig heller ikke afskaffe lønforskellene, men den vil helt sikkert give os en større viden om dem. Det vil gøre hver enkelt arbejdsgiver opmærksom på netop de lønforskelle, der findes på vedkommendes virksomhed.

Regeringen har ikke noget bedre forslag til, hvordan vi kommer målet om ligeløn nærmere, og derfor efterlader regeringen os med et stort spørgsmål, et spørgsmål, der ikke blev afklaret ved andenbehandlingen.

Har regeringen et bud på, hvordan vi får rettet op på den skæve løn, som man holder skjult for os andre, eller er det sådan, at man helst vil lade området sejle, fordi regeringen godt ved, at det vil koste dens gode venner i erhvervslivet millioner af kroner, hvis de pludselig skal betale samme løn til kvinderne, som de betaler til mændene?

Under andenbehandlingen gjorde beskæftigelsesministeren, som ministre i den nye regering gør flest, når de ved, at de har en dårlig sag, ministeren blev nemlig siddende på sin stol og lod, som om debatten fandt sted på månen. Det

bliver interessant at se, om beskæftigelsesministeren har tænkt sig at køre samme linje i dag.

Formanden:

Fru Anne-Marie Meldgaard som ordfører.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det er en hån mod den ligestillingsdebat, der er på hele arbejdsmarkedsområdet, når vi taler om løn- og arbejdsforhold, at den nuværende beskæftigelsesminister ønsker at udskyde ikrafttrædelse af en lov, den tidligere regering vedtog sidste år, om oplysning af lønstatistikker i forhold til ligeløn på arbejdsmarkedet.

Det er i denne regerings tid jo ikke noget nyt, at man synes, at man kan lave lovgivning for netop at bryde ind i overenskomster, men lige præcis ikke på ligelønsområdet, hvor det jo har vist sig, at arbejdsmarkedets parter ikke har kunnet fremkomme med resultatet, og hvor der er lovgivet. Men nu mener den nuværende beskæftigelsesminister, at han sådan skal give parterne en chance til.

Jeg er faktisk overbevist om, og det er vi i Socialdemokratiet, at det overhovedet ikke handler om, at parterne skal have en chance til, men at beskæftigelsesministeren ikke ønsker, at der skal være oplysningspligt om mænds og kvinders løn ude på arbejdsmarkedet.

Med den lov, som ophæves i dag, deponerer vi lige pludselig bestemmelsen og beslutningen hos beskæftigelsesministeren, om det overhovedet skal blive til noget, og jeg nærer faktisk meget alvorlig tvivl om, hvorvidt reglerne om at offentliggøre en kønsopdelt lønstatistik nogen sinde træder i kraft under den nuværende regering.

Kl. 10.40

Sandheden er vel, at denne regering overhovedet ikke ønsker det, og at det slet ikke er de håndører, som man argumenterer for, der vil gå til administration af ordningen, der er problemet. Det er tværtimod de afsløringer, der kan komme frem, om, hvor mange millioner af kroner virksomhederne sparer ved at underbetale kvinder, der er problemet.

I ligestillingens navn synes vi, det er en hån, at man ikke fra regeringens side 26 år efter, at ligelønsloven er vedtaget, vil være med til at styrke ligelønnen på arbejdsmarkedet.

Ole Sohn (SF):

Under hele debatten om det her forslag er det ikke rigtig lykkedes mig – det kan måske være min fejl – at finde den dybere forklaring på,

hvorfor regeringen ønsker at fjerne muligheden for at lave en kønsopdelt lønstatistik. Og jeg kan slet ikke forstå det, efter at regeringens ligestillingsminister også pegede på, at der er nogle store skævheder i forhold til kvinders pensionsforhold.

Det her er jo faktisk et godt instrument til, at man både på regeringsplan og ude på de enkelte arbejdspladser kan sikre sig, at der kan sættes fokus på, hvordan lønningerne er, og dermed også, hvilket beregningsgrundlag der bliver for den fremtidige pension.

Set ud fra en ligestillingssynsvinkel fatter jeg simpelt hen ikke, at regeringen ikke vil bruge den her mulighed, men vil svække grundlaget for, at man kan få et overblik over, hvordan lønforholdene er, og dermed heller ikke bruge det som et redskab til at sikre, hvordan lønningerne skal være, og som en måde til at se på, hvordan den fremtidige pension skal være.

Så objektivt set forstår jeg simpelt hen ikke, at regeringen vil bruge så mange kræfter på at ødelægge den mulighed, der ligger heri.

Lars Barfoed (KF):

Jeg forstår godt, at oppositionen nu synes, at de skal lave den lille juleleg, der ligger i at prøve at misbruge det her forslag til at skabe et indtryk af, at vi i regeringspartierne ikke skulle være interesseret i, at der er ligeløn på det danske arbejdsmarked. Det er vi selvfølgelig stærkt interesseret i.

Må jeg ikke først sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at de tal, der bliver nævnt, er rigtige, for så vidt angår Socialforskningsinstituttets forskel på 12 pct. Men de er baseret på en fuldstændig mangelfuld statistik, fordi der ikke er en tilstrækkelig brancheopdeling. Hvis man går ind og ser på den uforklarede lønforskel, altså den lønforskel, der ikke kan forklares ved, at mænd og kvinder er ansat i forskellige brancher og derved har en lønforskel, er lønforskellen i DA's statistik kun på 3 pct. Det er selvfølgelig også forkert, og det er også for meget, og derfor skal der gøres noget.

Men det skal så sættes i forhold til, at hvis vi ikke udsætter den virksomhedsstatistik, der lægges op til, så pålægger vi virksomhederne – ikke mindst de små og mellemstore virksomheder, som oppositionen vel også er interesseret i at skabe gode vilkår for – en helt urimelig administrativ byrde.

Det, vi siger, er: Lad os nu få udsat den del af sagen og lad arbejdsmarkedets parter vurdere,

om man ikke på en bedre og mere hensigtsmæssig måde kan skabe det fornødne grundlag for at arbejde videre med ligestillingsproblematikken på arbejdsmarkedet. Det er alene det, der ligger i det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er nemlig fuldstændig korrekt. Al den statistik, der er på det her område, er fuldstændig usikker, og det er jo derfor, vi skal have en kønsopdelt lønstatistik, så vi med et hundrede procents sikkerhed kan slå fast, hvorvidt der er lønforskelle, som vi ikke kan forklare, og som ikke handler om kvalifikationer og uddannelse.

Så vil jeg sige om det her med den administrative byrde: Jamen altså vurderingen er, at det uden problemer, uden ekstra administrative omkostninger kan lade sig gøre at etablere det her gennem LetLøn, som små og mellemstore virksomheder bruger. Man går simpelt hen bare ind og tilføjer »køn« som en kategori, der bliver opdelt efter. For de store virksomheders vedkommende så opgiver de allerede nu 50-100 poster til Dansk Arbejdsgiverforening eller direkte til Danmarks Statistik om lønforholdene på arbejdspladsen. Det vil altså sige, at for deres vedkommende gælder det også, at det udelukkende er at tilføje en ekstra post. Alle vurderinger går altså på, at det her ikke er nogen administrativ byrde.

Men jeg vil igen slå fast, at al statistik er usikker. Den eneste, der ikke er det, er, hvis hver enkelt virksomhed skal opgive de her ting, så arbejdsgiverne kan få informationer om, hvorvidt det er et problem på deres specifikke arbejdsplads, eller om det ikke er det. Så slipper arbejdsgiveren også for at bekymre sig om det, hvis det er sådan, at arbejdspladsen fungerer fint.

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Hr. Lars Barfoed argumenterer én gang til med, at der er tale om administrative byrder ikke mindst for de små og mellemstore virksomheder. O.k., der er selvfølgelig en årsag til, at vi har ønsket den her lov, og det er, at en 26 år gammel ligelønslov ikke bliver overholdt.

Er hr. Barfoed ikke enig i, at hvis virksomhederne overholdt ligelønsloven, var der ikke det her problem på arbejdsmarkedet? Og hvordan vil hr. Lars Barfoed sørge for, at parterne kan af-

tale, at der skal være reel ligeløn? Jeg synes, det er noget sludder det dér med, at arbejdsmarkedet er så skævt fordelt, at der er typiske kvindejob og typiske mandejob. På langt, langt de fleste arbejdspladser i det her land er der altså mænd og kvinder, som bestrider det samme job.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Lars Barfoed ganske enkelt og simpelt, hvordan det kan være, at arbejdsgiveren har stoppet den kønsopdelte lønstatistik. Sådan var det jo i sin tid. Det problem, vi diskuterer her i dag, er jo blevet aktualiseret af, at arbejdsgiveren selv har stoppet den lønstatistik, hvor man klart og tydeligt – jeg tror, det var frem til 1988 – dokumenterede, at der var forskel på mænds og kvinders løn, og det var der jo intet belæg for. Arbejdsgiverne har stoppet statistikken. Jeg må spørge hr. Lars Barfoed: Hvorfor har de egentlig det?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er jo fuldstændig korrekt, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger, at man ikke altid kan bruge statistikker til så meget. Der kan let ske nogle forvanskninger i statistikker, som gør, at de i virkeligheden ikke viser de reelle forhold. Jeg tror, det var den konservative premierminister i England, Disraeli, som engang sagde, at der findes tre løgne: Der er de sorte og de hvide, og så er der statistikkerne. Det har han sikkert meget ret i.

Derfor er det også sådan, at der nok er nogle bedre måder at håndtere det her på end ved at pålægge virksomhederne en urimelig administrativ byrde med at udarbejde nogle statistikker, som måske alligevel ikke kan bruges til særlig meget.

Men loven indeholder jo, skal man være opmærksom på, den mulighed, og det er jo interessant, at man kan videregive og sammenligne sine egne lønoplysninger med andre. Det er jo det reelle og det interessante, og det redskab kunne man tage i brug på arbejdspladserne i stedet for den statistik, der nu lægges op til.

Men så skal man være opmærksom på, at forslaget jo bare går ud på, at nu udsætter vi det her, og så ser vi, om ikke arbejdsmarkedets parter kan finde en mere fornuftig måde at gøre det på.

Så er der LetLøn. Det ville selvfølgelig være en lettelse, det er jeg helt enig i, at bruge LetLøn-

modellen. Den har bare ikke fungeret i særlig lang tid endnu, og der har man fra virksomhedens side påpeget, at man må altså have noget tid til at arbejde med LetLøn-modellen, før den kan bringes i anvendelse i denne sammenhæng.

Så spørger hr. Bjarne Laustsen, som jeg forstod det, om jeg ikke lige kunne forklare, hvordan det kunne være, at man i 1988 var stoppet med at lave en kønsopdelt statistik. Godt nok er jeg historisk interesseret, men jeg er ikke lige klar over, hvorfor man i 1988 ophørte med den bestemte statistik. Det må hr. Bjarne Laustsen søge oplysning om andetsteds.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Lars Barfoed, om det ikke er sådan, at hvis man har to forskellige typer af statistik, den ene er en overordnet, landsdækkende statistik, hvor man går ind og kigger på nogle lønforskelle, og hvor det kan være svært at regulere på netop sådan noget som uddannelse, kvalifikationer etc., etc., og man så på den anden side har muligheden for at lave en statistik, som går på den enkelte virksomhed – det vil altså sige eksempelvis en virksomhed med 50 ansatte, og hvor arbejdsgiveren selvfølgelig har et overblik over netop forskelle på uddannelse og kvalifikationer, personlige forhold etc., etc. – så vil den sidste give et meget mere klokkeklart billede af, hvad vi taler om.

Der kan jo være virksomheder, og der er formentlig masser af virksomheder imellem, hvor der er ligeløn mellem kvinder og mænd. Så er der en lang række virksomheder, hvor der ikke er, og så er der formentlig nogle virksomheder, hvor det modsatte billede gør sig gældende. Det vil sige, at hvis vi går ind og laver en konkret virksomhedsstatistik, vil der være en bedre vurderingsmulighed for arbejdsgiveren, og så bliver statistikken langt mere anvendelig end den statistik, der bliver lavet i dag.

Kl. 10.50

Når hr. Lars Barfoed siger, at der nok er en bedre måde at gøre det på, vil jeg gerne spørge hr. Lars Barfoed: Hvad er det, der er foregået i de sidste 26 år, som ikke har skabt ligeløn, som hr. Lars Barfoed mener, at man kan ændre i løbet af det næste halve år? Det er jo ikke sådan, at det her er taget ud af den blå luft. Det er et årelangt udredningsarbejde, der er, på baggrund af det her forslag om kønsopdelt lønstatistik.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Uden at have en intention om at skabe en lige så lang debat om dette lovforslag, som vi havde om lovforslag nr. L 104 forleden, er der et og andet, der undrer mig, når hr. Lars Barfoed går op og siger: Vi ønsker også, at der skal være nogle ordentlige muligheder for at følge med i lønforholdene osv., men vi må lade arbejdsmarkedets parter prøve, om de kan finde en bedre løsning end det lovforslag, som nu lægges i mølposen.

Ville det ikke være en logisk konsekvens af hr. Lars Barfoeds argumentation, at regeringen og dermed også Det Konservative Folkeparti giver Folketinget et tilsagn om, at hvis ikke arbejdsmarkedets parter har løftet den opgave, som man ifølge lovforslaget opfordrer dem til, så vil regeringen først i næste samling komme med et forslag til, hvordan det skal være? For her trækker vi da bare en eksisterende model væk, og så håber man, at der dukker noget nyt op af sig selv via arbejdsmarkedets parter.

Men hvis det nu ikke er tilfældet og regeringen har den samme intention som oppositionen, ville det så ikke være meget fair, at hr. Lars Barfoed og i øvrigt også senere måske ministeren går op og siger her fra talerstolen: Jamen vi giver arbejdsmarkedets parter et halvt år til at finde en model, der er bedre end det lovforslag, som nu skrottes, hvorefter regeringen vil komme med sit eget udspil.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Mit spørgsmål til hr. Lars Barfoed er faktisk lidt i samme ærinde. Har regeringspartierne, har hr. Lars Barfoed som ordfører, sammen med ministeren diskuteret, hvor lang tid parterne skulle have, inden beskæftigelsesministeren skulle bruge sin bemyndigelse til at sætte den her lov i kraft? Eller er hensigten, at den faktisk aldrig skal i kraft?

Jeg kunne også godt forestille mig, at hr. Lars Barfoed her fra talerstolen i dag tilkendegav, hvor langt De Konservative ville gå, hvor lang snor parterne kunne få til at løse det her problem, inden man som regeringsparti ville presse på over for beskæftigelsesministeren, at nu må den her lov gennemføres. Det vil jeg gerne have et svar på.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Ja, jeg er da fuldstændig enig med fru Pernille Rosenkrantz-Theil i, det siger sig selv, at en statistik, som er baseret på den enkelte virksomhed i stedet for en landsstatistik selvfølgelig bedre viser noget om lønforskellene på den pågældende virksomhed. Det kan vi ikke blive uenige om.

Det, vi er uenige om, er, om vi skal pålægge samtlige landets virksomheder, derunder de små og mellemstore virksomheder, som i forvejen er hårdt trængt administrativt, om vi skal pålægge dem alle sammen at udarbejde kønsopdelte lønstatistikker med de store byrder, der følger deraf, eller om vi skal sige til arbejdsmarkedets parter: Kunne man ikke finde en bedre måde at løse problemet på og komme videre på? Og det er altså det sidste, som vi synes man skal gøre.

Til hr. Ole Sohn om et tilsagn om at tage sagen op: Jeg vil i hvert tilfælde give det tilsagn – nu har jeg jo ikke haft lejlighed til at drøfte hr. Ole Sohns forslag i en bredere kreds – men jeg kan give det tilsagn, at i Det Konservative Folkeparti vil vi nøje følge, om arbejdsmarkedets parter finder frem til en bedre måde at gøre det på, og hvis de ikke gør det, så vurdere, hvad der skal ske på området. Længere kan jeg ikke gå.

Til fru Anne-Marie Meldgaard vil jeg sige, at vi har ikke nøjere debatteret, hvor lang tid der skal gå, men jeg synes da sådan umiddelbart, at et halvt års tid må være en passende periode.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu var hr. Lars Barfoed heroppe og sige for lidt siden, at han ikke vidste så forfærdelig meget om arbejdsmarkedspolitikken. Det er selvfølgelig stærkt bekymrende, at man ikke ved, hvad det er, der rører sig på det danske arbejdsmarked, for det er jo meget, meget centralt, at arbejdsgiveren selv har leveret varen tidligere.

Så til det spørgsmål, hr. Ole Sohn stillede, om man tror, at arbejdsmarkedets parter vil løse den her opgave: Det vil de ikke, for arbejdsgiverne har selv stoppet den kønsopdelte statistik, som dannede baggrund for, at vi fik Danfossdommen, hvor arbejdsgiveren selv havde lagt dokumentation på bordet, der beviste, at man havde underbetalt kvinderne på Danfoss.

Kl. 10.55

Efter den dom fjernede arbejdsgiverne den kønsopdelte statistik, så det er utopi at tro, at arbejdsgiverne vil indføre en sådan ordning igen.

Derfor er det selvfølgelig en svaghed, at regeringen tager det her lovforslag tilbage.

Nu er det sådan, at hr. Lars Barfoed taler meget med beskæftigelsesministeren. Det er sikkert også udmærket. Men jeg vil også gerne spørge med hensyn til hemmeligholdelse og videregivelse af oplysninger, om ikke den del af lovforslaget er fjernet også.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I forlængelse af det, hr. Bjarne Laustsen sagde: Jamen når arbejdsgiverne selv har kørt med systemet tidligere, kan det umulig have været så stor en administrativ byrde. Så havde de vel ikke indført det frivilligt.

Hr. Lars Barfoed bliver ved med at sige, at så må man finde på noget bedre. Jamen I har jo ikke noget bedre forslag. Jeg ville gerne høre hr. Lars Barfoed: Hvad er det for et forslag, du taler om, hvis der skal findes på noget på noget bedre?

Formanden:

Vi bruger ikke direkte tiltale.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Undskyld.

Så vil jeg sige, at man på baggrund af det her forslag, på baggrund af forslaget om nedlæggelse af Videnscenteret, på baggrund af forslaget om barselorlov, som vi ved giver skæv pension til ulempe for kvinderne, på baggrund af forslaget om Den Særlige Pensionsopsparing, som også giver en ulempe for kvinderne, jamen så er det eneste indtryk, man bliver efterladt med i forhold til den her regering, at den ikke er interesseret i ligestilling.

Derfor er det mig meget magtpåliggende, at hr. Lars Barfoed kommer herop og afkræfter det og kommer med et bedre forslag til, hvordan vi kan sikre en lige løn. Ellers er det jo det indtryk, man bliver efterladt med.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg vil gerne takke hr. Lars Barfoed for den tilkendegivelse om, at et halvt år vil være en passende tid for parterne til at finde en løsning på det her område.

Jeg vil så også godt spørge hr. Lars Barfoed, om man ikke fra regeringens side i det halve år kan opfordre virksomhederne til af egen fri vilje ligesom at gå ind for at overholde ligelønsloven,

sådan at når det dér halve år, hvor parterne skal se på det, er gået, viser det sig, at man har rettet op på lønforskellene på arbejdsmarkedet, så man i realiteten undgår det her.

Men hvis det ikke er det, man ønsker, vil jeg godt have en tilkendegivelse fra ministeren her, om ministeren kan bakke op om hr. Lars Barfoeds udmeldinger om, at et halvt år er passende tid for parterne til at komme overens med indstilling i forhold til ligeløn.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg tror, vi nærmer os det tidspunkt, hvor der er sagt det, der kan siges om denne sag.

Men jeg til afslutningsvis sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, da jeg forstod, at det lige-frem var magtpåliggende, at jeg kom op her og redegjorde for et alternativt forslag, at det er jo det, som vi har bedt og beder arbejdsmarkedets parter om at gøre. Det mener vi alvorligt, og det tror jeg også arbejdsmarkedets parter vil forstå. Derfor har jeg ikke noget alternativt forslag med i posen her, så vi lige kunne ændre lovforslaget og gennemføre det.

Nu beder vi arbejdsmarkedets parter om at komme med deres bud på det, og så vurderer vi det.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Denne gang er der måske håb om, at man kan få hr. Lars Barfoeds opmærksomhed et kort øjeblik. Han siger, at man ikke kan sige noget om noget, man ikke ved noget om, og det er jo ganske rigtigt. Det, jeg har kritiseret, er den begrænsede viden, som den konservative ordfører har på det her område.

Jeg spurgte klart og tydeligt, hvordan det kunne være, at arbejdsgiveren havde stoppet den statistik, som ordføreren håber at man nu vil genindføre. Det var jo selvfølgelig, fordi vi fik Danfoss-dommen, hvor kvinderne klart tydeligt med den kønsopdelte statistik i hånden kunne spørge: Hvad er årsagen til, at vi får mindre i løn end mændene? Og den tabte Danfoss altså.

Efter den tid stoppede arbejdsgiverne med at lave den kønsopdelte statistik, så det er fuldstændig utopi at tro, at arbejdsgiverne af egen vilje vil indføre et sådant system igen.

Så spurgte jeg yderligere om det forhold, om hemmeligholdelse og videregivelse af lønoplysninger ikke også er fjernet, i og med at loven er

udskudt. Det var jo et væsentligt element i selve loven også.

De to ting vil jeg gerne spørge hr. Lars Barfoed om.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes, det er interessant, hr. Bjarne Laustsen først stiller mig et spørgsmål og derefter lidt senere går op og besvarer spørgsmålet selv. Så forstår jeg ikke, hvorfor spørgsmålet er stillet. Så er det jo bare stillet for at stille spørgsmål og ikke for at lytte til svaret.

Formanden:

Så er et fru Mette Frederiksen som privatist.

Kl. 11.00

Mette Frederiksen (S):

Vi nærmer os nu det tidspunkt, hvor Folketinget går på sommerferie, og det er sådan set meget godt at bruge det her lovforslag til et lille tilbageblik på, hvad der er sket på ligestillingsområdet i de få måneder, Danmark har haft en borgerlig regering.

Vi har fået en forlængelse af barselorloven med tydelige forringelser af fædrenes vilkår og med nogle meget præcise ord om, at man ønskede besparelser på børnepasningsområdet. Ja, faktisk har regeringen tilkendegivet, at det med pasningsgarantien ikke er særlig væsentligt.

I samme øjemed har vi også fået mulighed for, at kvinder nu kan blive betalt for at passe børn i eget hjem, og endelig har man afskaffet Den Særlige Pensionsopsparing, en pensionsordning, hvis sigte er at sørge for, at ikke mindst de lavtlønnede kvinder, der findes på det danske arbejdsmarked, sikres en lidt bedre alderdom. De får jo ikke hver eneste måned sådan en god hyre som eksempelvis folketingsmedlemmer.

Nu tredjebehandler vi et lovforslag, hvor regeringen sammen med Dansk Folkeparti ønsker at droppe den fuldstændig nødvendige indsats for at sikre lige løn til mænd og kvinder.

Prøv at forestille jer, hvordan det er hver evige eneste dag at gå på arbejde, passe det samme arbejde som en mand, have samme uddannelsesbaggrund, have nøjagtig de samme kvalifikationer, men hver evige eneste måned se, at man faktisk modtager en lavere løn end sine mandlige kolleger.

Egentlig undrer det mig ikke, at Venstre og De Konservative ønsker at gennemføre det her. Når man ved, hvor tætte bånd der er mellem arbejdsgiverforeningerne i Danmark og de to regeringsbærende partier, kan det ikke undre.

Men at Dansk Folkeparti går med til et lovforslag, som systematisk sørger for, at kvinder får dårligere betingelser på det danske arbejdsmarked, er dog besynderligt, når vi hver eneste dag skal høre Dansk Folkeparti råbe op om, at man ønsker at være de svagestes værner, at man ønsker at sørge for bedre betingelser for de dårligst stillede i Danmark.

Vi har nu set fire forslag på ligestillingsområdet, som systematisk tilsidesætter de behov, kvinder har både i den private og den offentlige sfære. Jeg synes, det er ynkeligt. Jeg synes, det er ærgerligt, at vi i dag i Folketinget skal tredjebehandle et lovforslag, som på den måde tilsidesætter en fuldstændig nødvendig politisk indsats for lige rettigheder og lige behov mellem mænd og kvinder i Danmark på det danske arbejdsmarked.

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning til ministeren.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu kunne det være interessant at stille ministeren det spørgsmål, jeg tidligere stillede til hr. Lars Barfoed med hensyn til Danfoss-dommen, og at arbejdsgiverne tidligere har udarbejdet denne her kønsopdelte statistik. Det kunne jo være, at ministerens kendskab til, hvad der foregår i arbejdsgiverforeningerne, er større end den konservative ordførers.

Jeg har to konkrete spørgsmål:

Hvad vil regeringen sætte i stedet for det her, når man fuldt ud erkender, at det er sådan, at kvinderne får 12 pct. mindre i løn end mændene? Hvad agter regeringen at gøre ved det forhold?

Det andet er, at der i de seneste dage er kommet det frem, at HK har rejst en sag i forhold til ILO-konventionerne, hvor man mener, at det, at man med dette forslag ikke har mulighed for at få en sådan kønsopdelte statistik, er i strid med ILO-konventionerne. Det vil jeg gerne høre ministerens kommentar til. Det er forholdsvis nyt, men ministeren er sikkert bekendt hermed.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Målet om lige løn er vigtigt for regeringen, og jeg kan helt tilslutte mig de betragtninger, som hr. Lars Barfoed er kommet med.

Om dette lovforslag vil jeg sige, at det er et bureaukratisk værktøj, som efter regeringens opfattelse ikke er egnet til at reducere lønforskellene på virksomhederne. Når statistikken indhold er for summarisk, opstår der let en række falske ligelønssager, som er mere egnet til at skabe uklarhed, og som ikke fjerner lønforskellene.

Så må vi jo erkende, at den vigtigste årsag til lønforskellene mellem mænd og kvinder er det kønsopdelte arbejdsmarked. Udarbejdelsen af en kønsopdelt ligelønstatistik på virksomhederne vil derfor ikke medvirke til at opløse kvinders og mænds stereotype jobvalg.

Man bliver nødt til at se på, at de kvindedominerede fag er mere tilbøjelige til at imødekomme ønsker om sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv, og at det påvirker lønnen i negativ retning.

Kl. 11.05

Hvis løngabet skal reduceres, er det nødvendigt, at tillidsrepræsentanter og ledelserne ude på de enkelte virksomheder erkender problemet, samarbejder om indsatsen og i erkendelse heraf får gjort op med de lønforskelle, der måtte være, lønforskelle, som man kan konstatere på den enkelte virksomhed, men som ikke nødvendigvis afspejles korrekt i den her omtalte statistik.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg tror, jeg har givet udtryk for før, at jeg synes simpelt hen, det er for sølle, at regeringen nu prøver at fedte det her af på parterne en gang til; det er en træneringssag.

Men jeg vil gerne spørge ministeren: Hvis det nu viser sig én gang til, at parterne ikke kan løse den her sag, hvad agter ministeren så selv at gøre for at få ligelønsloven overholdt på arbejdsmarkedet?

Så vil jeg gerne have, at beskæftigelsesministeren også giver et tilsagn og bekræfter det, hr. Lars Barfoed sagde tidligere om, at et halvt år vil være en passende tid for parterne til at kunne afklare det her problem, og derefter vil der ske en ophævelse af dette lovforslag eller et andet tiltag fra regeringens side, som vi gerne vil have løftet sløret for her.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår, at regeringen har været bekymret for bureaukratiet i den eksisterende lov, og det er begrundelsen for, at den skal annulleres. Men jeg synes, det ville være meget fair, hvis ministeren kan sige her, hvor lang en frist man vil give arbejdsmarkedets parter til at finde en løsning, og om regeringen som følge af, at der ikke kommer et forslag, en løsning fra arbejdsmarkedets parter, så den 1. oktober 2002 eller i næste samling vil fremsætte et nyt forslag sådan, at man i hvert fald vender tilbage i salen.

Det må næsten være en logisk konsekvens af regeringens egen argumentation. Når man først vil lade arbejdsmarkedets parter prøve, må man også give dem en tidsfrist, sådan at vi ved, at vi har en deadline for at kunne løse opgaven, og hvis opgaven ikke løses, vil regeringen fremsætte et forslag. Det tilsagn mener jeg det ville være rimeligt at regeringen giver i dag.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo ret svært at få et svar fra ministeren i den her sag. Men man angiver, at det skulle være på grund af bureaukratiske ting, at lovforslaget her ikke skal gennemføres, som det blev vedtaget med den tidligere regerings stemmer.

Men når nu man ved, hvordan arbejdsgiverne arbejder med den statistik, de laver i dag, i forhold til den tidligere kønsopdelte, så har man jo som erstatning for det – for det bruger man bl.a. til at betale kontingent efter osv. – lavet en statistik, der bygger på brancheopdeling i stedet for. Og hvis man går ind og kigger på statistikkens, vil man se, at der skal mange, mange flere indberetninger til end blot at lave en statistik, der handler om mænd og kvinder.

Så det, ministeren angiver som begrundelse, at det er bureaukrati, har arbejdsgiverne selv påtaget sig for længe siden for at undgå ét eneste problem, nemlig dokumentationen af, at de underbetaler kvinderne i dette land. Det er da utroligt, at regeringen og ministeren ikke vil sige noget om det.

Derfor handler det også om, at det, man gør i den her sag, når man siger, at det må parterne prøve at finde ud af derude, er, at man jo har fjernet værktøjet. Det er igen lønmodtagerbeskyttelsen, man har fjernet fra parterne derude; man har fjernet den ene del fra lønmodtagerrepræsentanterne, i og med at man ikke kan kræ-

ve en lønstatistik. Det er at fjerne lønmodtagerbeskyttelse, må jeg sige til ministeren.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu er det jo altså ikke kun sådan, at det er det kønsopdelte arbejdsmarked, der er årsag til lønforskellene mellem kvinder og mænd i det her samfund. Det er korrekt, at det er en af årsagerne. Men også på arbejdspladser, som ikke er kønsopdelte, ikke falder inden for kategorien det kønsopdelte arbejdsmarked, er der tale om uforklarlige lønforskelle. Ideen bag det her forslag er jo netop at få noget mere viden om de uforklarlige lønforskelle, som foreligger.

Når ministeren så taler om, at tillidsrepræsentanter og arbejdsgivere skal finde en løsning på de her ting, er det vel væsentligt, at arbejdsgivere og tillidsrepræsentanter har det nødvendige værktøj, altså at arbejdsgivere og tillidsrepræsentanter har et overblik over, hvordan lønforskellene er. Arbejdsgiveren på den ene side har jo mulighed for blot at lave den her kønsopdelte lønstatistik og så gemme den for tillidsrepræsentanten, og det vil sige, at medmindre det her lovforslag bliver vedtaget, jamen så har lønmodtagerne ingen mulighed for at danne sig det overblik, og derfor er det væsentligt at få en kønsopdelt lønstatistik.

Kl. 11.10

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi vil drøfte det med arbejdsmarkedets parter, og vi vil prøve at arbejde hurtigt med det her spørgsmål, om de tidsrammer, som er blevet nævnt, er rimelige, men tiden må jo tage den tid, tiden tager.

Jeg glemte før over for hr. Bjarne Laustsen at kommentere spørgsmålet om HK. HK har fremført det synspunkt, at en kønsopdelt lønstatistik er et krav i Traktatens artikel 141 om ligeløn og i ligelønsdirektivet. Hvis en virksomhed er forpligtet til at udarbejde al den statistik, som måtte være nødvendig i den konkrete sag. Kun i disse tilfælde stiller EU-retten krav om, at der skal udarbejdes kønsopdelt lønstatistik, og en sådan statistik kan gå langt ud over den summariske lønstatistik i loven om lønoplysninger.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Tiden må tage den tid, tiden tager, siger ministeren. Ja, det har altså taget 26 år nu, hvor vi har

ventet på at få ligeløn mellem kvinder og mænd – 26 år. Det er så det, ministeren vil lade sejle videre.

Den kønsopdelte lønstatistik kom jo til verden på baggrund af et årelangt udredningsarbejde. Det er ikke noget, som bare lige blev hevet op af hatten som et tilfældigt forslag. Et årelangt udredningsarbejde lå der til grund for det her, og ministeren er endnu ikke kommet med et eneste bud på, hvad der skal sættes i stedet for. Tværtimod skal det overlades til arbejdsmarkedets parter, sådan som det er sket de sidste 26 år. Det er pinligt.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg finder det helt urimeligt, at arbejdsministeren ikke kan gå op og sige, hvor lang tid han vil acceptere at arbejdsmarkedets parter har til at forhandle sig frem til et forslag om, hvordan vi kan få en kønsopdelt statistik.

Det må dog være en del af det enkle fænomen, der hedder at tage ledelse inden for sit område, at sige, at arbejdsmarkedets parter har f.eks. 6 måneder til det, og hvis de ikke inden da er kommet frem med noget, der virkelig kan give en statistik, der har lodighed, har kvalitet, så vil ministeren selv fremsætte et forslag til drøftelse her i Folketinget.

Det synes jeg ministeren må gå op og forholde sig til i stedet for bare at glide af og sige: Ja, tiden går, og mens græsset gror, dør hørsemor. Det synes jeg er for ringe af en minister.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jamen jeg vil forsøge en gang til at få ministeren til at bekræfte, at det her problem kan løses, hvis arbejdsgiverne genindfører den statistik, som man havde før 1988. Så ville det ikke være noget problem, så har HK ikke nødig at rejse en sag, så havde vi slet ikke behøvet at have denne her debat, så havde Folketinget slet ikke behøvet at blande sig i det. Men arbejdsgiverne ønsker at sløre de reelle lønoplysninger, fordi det var værktøj for kvinderne til at sige: Jamen her har vi dokumentationen for, at vi får mindre i løn end mændene.

Når regeringen lægger kortene på bordet og erkender, at der er et behov, fordi der er det her misforhold imellem mænds og kvinders løn, hvorfor kunne man så ikke bare vende det og se på, om den her lov virkede, om den kom til at virke? Regeringens argumentation ville da stå

betydelig stærkere, hvis man efter nogle år kunne sige: Jamen der er ikke sket noget med denne her lov, den er bare bureaukratisk. Man har jo slet ikke ventet for at se på det. Man har slet ikke ventet for at se de positive resultater, der kunne komme ud af det her.

Derfor er sådan noget som det her og en lang stribe af andre lovforslag smagsdommeri og bedreviden af værste skuffe, som vi ser fra regeringer i disse dage her.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Lov er lov, og lov skal holdes. Det går jeg ud fra at beskæftigelsesministeren er enig i.

Derfor vil jeg gerne have et svar på det spørgsmål, som jeg stillede tidligere: Hvad agter ministeren at gøre, for at arbejdsgiverne vil overholde den over 26 år gamle ligelønslov, vi har her i Danmark?

Så har beskæftigelsesministeren det åbenbart ikke ret godt med tal. Vi har også oplevet det i andre situationer omkring deltidsloven, hvor vi ikke kan få rigtig besked om, hvorvidt det er regler efter en eller to eller tre dage eller en eller to måneder osv. osv., og det går igen i det her. Altså en rimelig tid, men det må da være muligt for beskæftigelsesministeren her fra talerstolen at sætte tid på og oplyse, hvor lang tid parterne skal have til selv at løse den her opgave.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes stadig væk, at det er en meget lav profil, beskæftigelsesministeren her holder. Man kan selvfølgelig vælge at blive siddende på sin stol og ikke gå op og forholde sig til, hvad der sker, efter at et flertal får det her igennem.

Jeg synes ikke, det er rimeligt at have en minister inden for området, som ikke vil forholde sig til, hvor lang tid arbejdsmarkedets parter får til at komme med noget, hvor man kunne vurdere, om det er tilstrækkelig lødigt, og om det er anvendeligt i forbindelse med at få en ligelønsstatistik.

Det kan godt være, at det er ubehageligt for ministeren, men det er altså en af de ting, der følger med at være minister. Jeg synes, at ministeren er forpligtet til at komme herop og forholde sig til, hvad der skal ske bagefter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 60 stemmer (V, DF, KF og KRF) mod 46 (S, SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 125: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Forenkling af arbejdsgiveres betaling af ATP af sygedagpenge).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 15/3 2002. Betænkning 8/5 2002. Anden behandling 16/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Så er sandhedens time kommet, hvor vi skal have konstateret, at den sociale profil i regeringspartierne, men også i Dansk Folkeparti er sådan, at man finder, at det er rimeligt at forringe pensionsforholdene for syge og ulykkesramte arbejdere. Jeg siger bare velbekomme til dem, der vil stemme for det.

Flemming Oppfeldt (V):

Det er en glædens dag i dag. Vi får forenklet vores lovgivning. Dette lovforslag sparer 100.000 administrative timer for erhvervslivet og for kommunerne. Det er timer, vi kan bruge til alt muligt andet, nemlig til bløde værdier, og hvad vi kan finde på. Og hvad koster det? 60 øre pr. lønmodtager pr. måned.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må sige til hr. Flemming Oppfeldt, at der så kan blive mange af den slags glædens dage, når